

Iin Olhavan ”tuulipuisto” kasvoi yllättäen kokoa

Tuuliwatti Oy:n Iin tuulivoimala-alue sijoittuu Iin Olhavan pohjoispuolelle. Hankkeen esittelyssä vuonna 2009 yhtiö kertoi, että voimaloita olisi kahdeksan ja niiden teho olisi 2–3 MW. Kukin tuulivoimala koostuisi noin 100 metriä korkeasta tornista sekä roottorista, jonka halkaisija olisi 90 metriä. Kokonaiskorkeus olisi siten noin 145 metriä.

Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus päätti 22.12.2009, että ympäristövaikutusten arviointimenettelyä (YVA) ei tarvitse soveltaa Iin Olhavan tuulipuistohankkeeseen.

Ympäristökeskus totesi mm., että ”...hankkeella ei ole ennalta arvioiden sellaisia merkittäviä vaikutuksia asutukseen tai ihmisten terveyteen, elinoloihin ja viihtyvyyteen, suojelu- tai kulttuurihistoriallisesti arvokkaisiin kohteisiin, kaukomaisemakuvaan tai luonnon monimuotoisuuteen, jotka olisi selvitettävä ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain mukaisessa menettelyssä”.

Kun ”tuulipuiston” avajaisia vietettiin 18.3.2013, voimaloiden lopullinen koko olikin muuttunut siten, että ne ovat teholtaan 3 MW, korkeudeltaan 139 metriä ja roottoreiden halkaisija on 112 metriä. Kokonaiskorkeus on siten 195 metriä eli peräti 50 metriä korkeampia kuin alun perin oli ilmoitettu.

Tuulivoimaloiden keskellä asuvat Markku ja Pirjo Huhtala tuntevat itsensä perusteellisesti petetyksi. He olivat aiemmin hankkineet koskemattoman luonnon keskeltä lomapaikan itselleen ja rakentaneet sinne hartaudella kelomökin, saunan ja vierasmajan. Lähin Tuulivatin voimala on noin 400 metrin päässä,

seuraavat muut voimalat noin 500 ja 600 metrin päässä.

– Meille vakuutettiin, että voimaloista ei ole mitään haittaa, ja pitäähän vihreää energiaa tukea. Nyt yritämme viettää vapaa-aikaa keskellä jonkin sortista teollisuusaluetta. Pyörivä varjovälke on välillä niin sietämätön, että ulkona ei voi olla muuten kuin pitkälippainen lakki päässä ja katse maahan luotuna.

– Kun tuulen nopeus nousee, se on kuin suihkukoneen jyminä ja tulee sisälle niin, että ei saa nukuttua. Äsken vierasmökissämme yöpynyt tuttava ihmetteli, kuinka helikopteri jytyyttää koko ajan niin, että ei saa nukuttua. Hän ei ollut uskoa, että ei se ole mikään kopteri vaan melu tulee voimaloista. Vesilinnut ja teeret ovat hävinneet. Yhtenä päivänä joutsenparvi lensi päin voimaloita hajoten kuin akanat tuuleen. En viitsinyt käydä edes katsomassa, jäikö sinne raatoja. Ei uskoisi, että tällaista voi nykyaikana tapahtua, ja vieläpä kunnan päättäjien tuella. Tunnettiin itsemme aika voimattomiksi tällaista koneistoa vastaan. Onneksi kuulin että on perustettu kansalaisyhdistys joka puolustaa asukkaiden oikeuksia tällaisissa tilanteissa”

